

Beste lezer,

Wij hebben met belangstelling kennisgenomen van de recente “Consultatie DNB Wwft Q&As and Good Practices”, en zouden graag de volgende vragen/opmerkingen met jullie willen delen als onderdeel van de consultatie:

- **M.b.t. definities:**

- We zien dat er sprake is van ‘ongebruikelijke transacties’ en ‘vermoedelijke ML/TF transacties’. Klopt onze interpretatie dat de vermoedelijke ML/TF transacties een subset zijn van de ongebruikelijke transacties? En klopt het dat de focus bij pre-TM ligt op het voorkomen van vermoedelijke ML/TF transacties en de focus bij post-TM op alle ongebruikelijke transacties? Zijn er naast vermoedelijke ML/TF transacties nog meer transacties die buiten de risicocategorie vallen en dus bij voorkeur geweigerd moeten worden?

- **M.b.t. pre-transactie monitoring:**

- In het document wordt het belang van ‘pre-transaction monitoring’ benadrukt, bijvoorbeeld in 4.1.2. Klopt het dat DNB hiervoor extra aandacht vraagt, en is het in de visie van DNB gewenst dat banken hiervoor geautomatiseerde systemen en/of modellen inrichten, zoals momenteel gebruikelijk bij ‘post-transactiemonitoring’?
- In de optiek van DNB, wat is de gewenste verhouding tussen beide benaderingen? Moet de ambitie van banken zijn om zoveel mogelijk ongebruikelijke transacties te voorkomen, zodat poortwachters op een directe manier bijdragen aan het voorkomen dat het financiële stelsel wordt gebruikt voor witwassen en financieren van terrorisme?
- Indien er meer focus gelegd wordt op ‘pre-transaction monitoring’, hoe verhoudt zich dit met het uitgangspunt om cliënten niet te informeren over een melding die bij de FIU gedaan is (o.a. QA4.26)? In de praktijk zal een klant navraag doen waarom een bepaalde transactie niet geëffectueerd is, waardoor het mogelijk is dat de klant vermoedt dat een melding gedaan is.
- Hieraan gerelateerd. Indien banken veel ‘pre-transaction monitoring’ systemen hebben, vindt er dan geen verschuiving plaats van een ‘OT-benadering’ naar een ‘VT-benadering’? Transacties kunnen geweigerd worden waarvan later bleek dat er sprake was van een ‘false positive’.
- Het overzicht op pagina 62 spreekt over een ‘risicotolerantie’. Is het de bedoeling dat hiervoor een aparte risicotolerantie wordt opgesteld specifiek voor het weigeren van transacties, of is het de bedoeling dat aangesloten wordt bij de bestaande ‘risk appetite’? Hieraan gerelateerd, zou het antwoord op QA4.9 verduidelijkt kunnen worden?

- **M.b.t. automatisch sluiten van alerts:**

- In het document wordt gesproken over alerts en het mogelijk automatisch sluiten van alerts. E.e.a. hangt sterk samen met de definitie van een alert. In de praktijk zien we hier verschillen. Sommige banken beschouwen iets als een alert zodra het volgt uit een rule-based transactiemonitoringsysteem, en hebben vervolgens een tweede model dat kijkt of alerts automatisch gesloten kunnen worden. Er zijn echter ook partijen die iets pas als een alert beschouwen zodra het uit het rule-based TM-systeem volgt maar vervolgens ook door het tweede model gegaan is. In het laatste geval worden alerts dus niet automatisch gesloten. In onze optiek is het belangrijk om hier ruimte voor te laten, aangezien in het algemeen er veel false positives uit de rule-based systemen komen, en een vereiste om al deze ‘alerts’ te behandelen (zie 4.1.4) niet bijdraagt aan een risk-based benadering.

- Het is hierbij van belang om in QA4.12 te benadrukken dat het genoemde ‘transactiemonitoringsysteem’ een combinatie kan zijn van verschillende systemen en modellen. Daarnaast zou het te overwegen zijn om in de definitie van alert toe te voegen dat partijen een goede definitie van een ‘alert’ moeten hebben, en dat deze gelinkt moet zijn aan de risk appetite van de bank ten aanzien van witwassen en het financieren van terrorisme.
- In QA4.18 (p. 74) is vermeld dat alerts automatisch gesloten kunnen worden. Geldt dit ook voor event driven reviews? Het antwoord op vraag QA4.36 lijkt dit te suggereren, maar is niet heel expliciet
- **M.b.t. monitoring en governance**
 - In het document wordt naast backtesting, relatief weinig aandacht gegeven aan het monitoren van modellen en zaken als model governance. Gezien het toenemende gebruik van meer geavanceerde modellen om te voldoen aan de Wwft, zou het niet goed zijn om meer aandacht te besteden aan de governance rondom modellen, en de embedding van modellen in de organisatie?
- **M.b.t. switch naar nieuwe modellen**
 - In het stuk over de evaluatie van het transactiemonitoring framework wordt weinig guidance gegeven over het missen van historische FIU-meldingen. Wanneer bijvoorbeeld een regel wordt aangepast of een model wordt vervangen, zullen er altijd enkele historische FIU-meldingen niet worden ondervangen door het nieuwe/gewijzigde systeem. Dit terwijl over het algemeen er sprake is van een betere, meer effectieve benadering. Zou het mogelijk zijn om expliciet te maken dat een nieuw of gewijzigd model beter kan zijn dan een vorige versie, hoewel toch enkele historische FIU-alerts niet ondervangen worden door het nieuwe model?
- **M.b.t. flowchart business rules en modellen (p. 62)**
 - Wij vinden het lastig om post-TM en pre-TM in 1 overzicht te zien. Dit zijn twee verschillende processen in onze optiek. Dit komt o.a. naar voren bij het stuk ‘weigeren transactie’ wat bij post-TM geen optie is.
 - Als er inderdaad meer focus is op pre-TM en tegelijkertijd (zoals in het figuur vermeld) alert handling moet zijn voor deze categorieën op een veelal manuele manier, is dit vaak niet haalbaar en wenselijk gezien de grote aantallen transacties die tegengehouden en dus handmatig bekeken moeten worden.
 - Detail: het overzicht lijkt te suggereren dat geweigerde transacties niet gemeld hoeven te worden aan de FIU. In de rest van het document wordt aangegeven dat dit wel nodig is, aangezien immers alle (bekende) ongebruikelijke transacties gemeld moeten worden. Kan het overzicht hierop aangepast worden?
- **M.b.t. referentiegroepen**
 - In QA4.7 wordt aangegeven: “Daarbij definieert de instelling haar referentiegroepen aan de hand van een aantal cliëntkenmerken, bijvoorbeeld sectoren, rechtsvormen, leeftijden, natuurlijke personen, transactiegedrag, inkomen, landen, et cetera”. Wij zouden willen opmerken dat het opnemen van transactiegedrag in een individueel geval een goede aanpak kan zijn, maar wat ons betreft niet op grote schaal. Dit omdat dan de peer group bepaald wordt op transactiegedrag maar ook gebruikt wordt om ditzelfde gedrag te monitoren (afhankelijkheidsprobleem).
- **M.b.t. GP3.5 (p. 29):**
 - Deze tekst lijkt te suggereren dat een vereenvoudigd cliëntenonderzoek bestaat uit transactiemonitoring en sanctiescreening
 - Verder lijkt de tekst aan te geven dat referentiegroepen en het verwachte transactie profiel hierbij gebruikt moeten worden, terwijl er later in de tekst ruimte gelaten wordt om dit te doen (QA4.6 – p. 64)

Klopt deze interpretatie idd of bedoelt de DNB hier iets anders?
- **Sectie 3.4.5 – Bron van de middelen (p. 39):**
 - Deze sectie valt onder Cliëntacceptatie in de consultatie maar lijkt passender onder de Voortdurende Controle, aangezien het veelal lijkt te gaan om het doen van onderzoek naar *gebruikte* middelen (zie ook GP3.26). Bij aanvang (acceptatie) zal dit in veel gevallen nog niet duidelijk zijn

- In het geval van GP3.26 is het ook interessant om te begrijpen hoe de DNB het onderzoek naar bron van middelen ziet in relatie tot transactiemonitoring. Is bron van middelen meer een Cliëntacceptatie check waarbij een profiel wordt vastgelegd bij aanvang/acceptatie waartegen later getoetst kan worden OF is het meer een Transactiemonitoring check waarbij voortdurend gecontroleerd wordt? Zoals het opgeschreven is, lijkt het meer het eerste te zijn
- **Cliëntacceptatie vs. Voortdurende Controle:** als onderdeel van de Secties rondom Cliëntacceptatie worden er in de consultatie verschillende zaken benoemd die eigenlijk passender zouden zijn onder de Secties Voortdurende Controle. Bijv.:
 - QA3.37 (p. 45): in hoeverre valt deze vraag over transacties aan HRTC onder cliëntacceptatie i.p.v. onder voortdurende controle (via transactiemonitoring)?
 - QA3.42 (p. 48): hier wordt aangegeven dat verscherpt cliëntenonderzoek nodig is bij complexe of ongebruikelijk grote transacties. Echter, dit weet men in veel gevallen niet bij cliëntacceptatie
 - QA3.53 (p. 52): dit gaat over het wijzigen van het risicoprofiel over tijd (ondanks dat er hier wel verwijzing naar de voortdurende controle wordt gemaakt)
- Kunnen we uit het antwoord op QA3.54 (p. 53) opmaken dat het vastleggen en bepalen van het transactieprofiel (bijv. o.b.v. referentiegroepen) als onderdeel van de cliëntacceptatie gedaan moet worden (en dus vooraf)? En is er in DNB-optiek nog ruimte om de monitoring op dit transactieprofiel te beleggen binnen de voortdurende cliënt controle of valt is dit een subonderdeel van transactiemonitoring?
- **GP3.45 (p. 85):** een instelling dient bij een review ten minste te kijken naar sancties, PEP en een analyse van de transacties van de cliënt. In hoeverre wordt dit echter al ondervangen door de voortdurende controle die transactiemonitoring en sanctiescreening omvat? Of wordt er vanuit de DNB toch verwacht dat er aanvullende checks hierop plaatsvinden? Als het antwoord hierop “Ja” is, wat betekent dit voor het belang van periodieke reviews vs. event driven reviews?

Wij hopen dat deze vragen en opmerkingen duidelijk zijn, en zijn uiteraard altijd bereid een (mondelijke) toelichting te geven. Daarnaast geef ik ook bij dezen toestemming om de reactie onder vermelding van mijn naam en functie te publiceren.

Met vriendelijke groet,

Johannes

Johannes Lont
Manager